

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2013r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Przemysław Grajzer
Sędziowie:	SSA Ewa Sikorska-Krysztafkiewicz SSA Mariusz Tomaszewski (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Magdalena Ziembiewicz

przy udziale Prokuratora Prok.Okręg. del.do Prok. Apel. Józefa Ryndy

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2013r.

rozpoznał sprawę **M. S.** oskarżonego z art. 165 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 124 ustawy z 6.09.2001 r. prawo farmaceutyczne w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk; art. 165 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 124 w/w ustawy i art. 305 ustęp 3 ustawy z 30.06.2000 r. prawo własności przemysłowej w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk; art. 165 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 124 w/w ustawy z 6.09.2001 r. i art. 305 ustęp 3 ustawy z 30.06.2000 r. prawo własności przemysłowej w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk; art. 127 pkt 1 w/w ustawy z 6.09.2001 r.; art. 229 § 3 kk; art. 222 § 1 kk i art. 224 § 2 kk i art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk; art. 222 § 1 kk i art. 224 § 2 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

K. B. oskarżonego z art. 165 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 124 w/w ustawy z 6.09.2001 r. w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk; art. 165 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 124 w/w ustawy z 6.09.2001 r. i art. 305 ustęp 3 ustawy z 30.06.2000 r. w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk; art. 127 pkt 1 w/w ustawy z 6.09.2001 r.

i D. R. oskarżonego z art. 165 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 124 ustawy z 6.09.2001r. i art. 305 ustęp 3 w/w ustawy z 30.06.2000 r. w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 29 października 2012 r. - sygn. akt XVI K 29/11

I. Zmienia zaskarżony wyrok w ten tylko sposób, że:

a) co do oskarżonego **M. S.**:

- odnośnie pkt. 3 wyroku uznaje tego oskarżonego za winnego tego, że w okresie od sierpnia 2008r roku do 8 czerwca 2010 roku w P. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z K. B., Ł. N., D. R. i O. C. wprowadzał do obrotu, dokonywał obrotu i przechowywał w celu wprowadzenia do obrotu środki farmaceutyczne w postaci tabletek (...) – na którą pozwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie firma (...) – na którą pozwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie firma (...), (...) – na którą pozwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie firma (...), (...), na którą zezwolenie do

obrotu na terenie RP posiada firma (...), G. i (...), na którą zezwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie firma (...), (...) na którą pozwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie (...), (...) na którą pozwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie firma (...) – nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu, a które to środki farmaceutyczne były oznaczone podrobionymi znakami towarowymi oraz wprowadzał do obrotu środki farmaceutyczne nie dopuszczone do obrotu na terenie RP takie jak: tabletki i żele o nazwach K., przy czym wskazane wyżej środki farmaceutyczne nie odpowiadały obowiązującym warunkom jakości, sprowadzając tym samym niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia wielu osób, a nadto wprowadzał do obrotu środki farmaceutyczne nie dopuszczone do obrotu na terenie RP takie jak: tabletki o nazwach L., P., C., T., (...), (...), T., (...), P., Trenaject, (...), (...), (...), (...), (...) M., O. S., I.N.. C. I., (...), (...), C., (...), (...), (...), (...), O., (...), N. D., (...), (...), C. – w ten sposób, że proponował ich sprzedaż za pośrednictwem sieci Internet i sprzedawał je za pośrednictwem przesyłek pocztowych wielu osobom czyniąc sobie z powyższego stałe źródło dochodu tj. za winnego przestępstwa z art. 165 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku prawo farmaceutyczne i art. 305 ustęp 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku prawo własności przemysłowej w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 165 § 1 pkt. 2 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych w kwocie po 200 (dwieście) złotych każda;

b) co do oskarżonego **K. B.**:

- odnośnie pkt. 11 wyroku uznaje tego oskarżonego za winnego, że w okresie od czerwca 2009 roku do 8 czerwca 2010r. w P. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z M. S., Ł. N., D. R. i O. C. wprowadzał do obrotu, dokonywał obrotu i przechowywał w celu wprowadzenia do obrotu środki farmaceutyczne w postaci tabletek (...) – na którą pozwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie firma (...), L. – na którą pozwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie firma (...), (...) – na którą pozwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie firma (...), (...), na którą zezwolenie do obrotu na terenie RP posiada firma (...), G. i (...), na którą zezwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie firma (...), F. na którą pozwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie (...), (...) na którą pozwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie firma (...) – nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu, a które to środki farmaceutyczne były oznaczone podrobionymi znakami towarowymi oraz wprowadzał do obrotu środki farmaceutyczne nie dopuszczone do obrotu na terenie RP takie jak: tabletki i żele o nazwach K., przy czym wskazane wyżej środki farmaceutyczne nie odpowiadały obowiązującym warunkom jakości, sprowadzając tym samym niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia wielu osób, a nadto wprowadzał do obrotu środki farmaceutyczne nie dopuszczone do obrotu na terenie RP takie jak: tabletki o nazwach L., P., C., T., (...), (...), T., (...), P., Trenaject, (...), (...), (...), (...), (...) M., O. S., I.N.. C. I., (...), (...), C., (...), (...), (...), (...), O., (...), N. D., (...), (...), C. – w ten sposób, że proponował ich sprzedaż za pośrednictwem sieci Internet i sprzedawał je za pośrednictwem przesyłek pocztowych wielu osobom, czyniąc sobie z powyższego stałe źródło dochodu tj. za winnego przestępstwa z art. 165 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku prawo farmaceutyczne i art. 305 ustęp 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku prawo własności przemysłowej w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 165 § 1 pkt. 2 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych w kwocie po 200 (dwieście) złotych każda,
- odnośnie pkt. 13 wyroku uchyla orzeczenie o karze łącznej i na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 i 2 kk orzeczone wobec K. B. kary łączy i wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych po 200 (dwieście) złotych każda;

c) co do oskarżonego **D. R.**:

- odnośnie pkt. 20 wyrok uznaje tego oskarżonego za winnego tego, że w okresie od lutego do marca 2010r. w P. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z M. S. i K. B. wprowadzał do obrotu, dokonywał obrotu i przechowywał w celu wprowadzenia do obrotu

środki farmaceutyczne w postaci tabletek (...) – na którą pozwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie firma (...), (...), na którą pozwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie firma (...), (...), na którą zezwolenie do obrotu posiada firma (...) – nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu, a które to środki farmaceutyczne były oznaczone podrobionymi znakami towarowymi oraz wprowadzał do obrotu środki farmaceutyczne nie dopuszczone do obrotu na terenie RP takie jak: tabletki i żele o nazwach K., sprowadzając tym samym niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia wielu osób, a nadto wprowadzał do obrotu środki farmaceutyczne nie dopuszczone do obrotu na terenie RP takie jak: P., M., (...), (...) Trenaject, (...), (...), T., (...), (...) – w ten sposób, że proponował ich sprzedaż za pośrednictwem sieci Internet i sprzedawał je za pośrednictwem przesyłek pocztowych wielu osobom czyniąc sobie z powyższego stałe źródło dochodu tj. za winnego przestępstwa z art. 165 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku prawo farmaceutyczne i art. 305 ustęp 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku prawo własności przemysłowej w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 165 § 1 pkt. 2 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych w kwocie po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

II. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy

III. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. K. kwotę 738zł (siedemset trzydzieści osiem) złotych – w tym 23% VAT – tytułem udziału obrońcy oskarżonego D. R. w toku postępowania odwoławczego

IV. Zasądza od oskarżonych M. S., K. B. i D. R. po 1/3 kosztów postępowania odwoławczego i wymierza opłaty:

- oskarżonemu M. S. w kwocie 16.400zł
- oskarżonemu D. R. w kwocie 1.180zł

za drugą instancję:

- oskarżonemu K. B. w kwocie 12.180zł za obie instancje.

Mariusz Tomaszewski Przemysław Grajzer Ewa Sikorska-Krysztafkiewicz

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 29.10.2012r. XVI K 29/11 uznano następujących oskarżonych za winnych popełnienia czynów:

I. Oskarżonego **M. S.**

1. za winnego tego, że w okresie od 31 marca 2005 roku do 25 lipca 2005 roku w P. i K. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wprowadzał do obrotu produkty lecznicze T. o wartości 16.545 zł, w ten sposób, że nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie do obrotu sprzedał je M. K. (1), nawiązując z nim kontakt za pośrednictwem sieci Internet a następnie dostarczając towar za pośrednictwem przesyłek pocztowych czyniąc sobie z powyższego stałe źródło dochodu tj. za winnego popełnienia przestępstwa z art.124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku prawo farmaceutyczne w zw. art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 124 w/w ustawy wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych w kwocie po 200 (dwieście) złotych każda.

2. za winnego tego, że w okresie od 24 lutego 2005 roku do 19 czerwca 2005 roku w P. wprowadzał do obrotu środki farmaceutyczne w postaci tabletek (...) - na które pozwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie firma (...), L. - na które pozwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie firma (...), (...) - na które pozwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie firma (...), nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu oraz wprowadzał do obrotu środki farmaceutyczne nie dopuszczone do obrotu na terenie RP takie jak tabletki i żele o nazwach K., tabletki o nazwach L., C., T., w ten sposób że proponował ich sprzedaż za pośrednictwem sieci Internet i sprzedawał je za

pośrednictwem przesyłek pocztowych wielu osobom, czyniąc sobie z powyższego stałe źródło dochodu tj. za winnego przestępstwa z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku prawo farmaceutyczne w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 124 w/w ustawy wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 150 (pięćdziesięciu) stawek dziennych w kwocie po 200 (dwieście) złotych każda.

3. za winnego tego, że w okresie od sierpnia 2008 roku do 8 czerwca 2010 roku w P. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z K. B., Ł. N., D. R. i O. C. wprowadzał do obrotu, dokonywał obrotu i przechowywał w celu wprowadzenia do obrotu środki farmaceutyczne w postaci tabletek (...) - na które pozwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie firma (...), L. - na które pozwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie firma (...), (...) - na które pozwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie firma (...), (...) na które zezwolenie do obrotu na terenie RP posiada firma (...), G. i (...), na które zezwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie firma (...), F. na którą pozwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie (...), (...) na które pozwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie firma (...) - nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu, a które to środki farmaceutyczne były oznaczone podrobionymi znakami towarowymi oraz wprowadzał do obrotu środki farmaceutyczne nie dopuszczone do obrotu na terenie RP takie jak: tabletki i żele o nazwach K., tabletki o nazwach L., P., C., T., (...), (...), T., (...), P., Trenaject, (...), (...), (...), (...), (...) M., O. (...), I..N.. C. I., (...), (...), C., (...), (...), (...), (...), O., (...), N. D., (...), (...), C., w ten sposób że proponował ich sprzedaż za pośrednictwem sieci Internet i sprzedawał je za pośrednictwem przesyłek pocztowych wielu osobom, przy czym wskazane wyżej środki farmaceutyczne nie odpowiadały obowiązującym warunkom jakości, sprowadzając tym samym niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia wielu osób, czyniąc sobie z powyższego stałe źródło dochodu tj. za winnego przestępstwa z art. 165 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku prawo farmaceutyczne i art. 305 ustęp 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku prawo własności przemysłowej w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 165 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 300 (trzysta) stawek dziennych w kwocie po 200 (dwieście) złotych każda.

4. uniewinnił od zarzutu z art. 127 pkt 1 prawo farmaceutyczne polegającego na tym, że w okresie od sierpnia 2008 roku do czerwca 2010 roku w P. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru współdziałając od czerwca 2009 roku z K. B. bez wymaganego zezwolenia prowadził działalność gospodarczą w zakresie prowadzenie hurtowni farmaceutycznej .

5. za winnego tego, że w dniu 17 grudnia 2009 roku w P. obiecał udzielić korzyści majątkowej w łącznej wysokości 79.100 zł funkcjonariuszom policji Komendy Miejskiej Policji w P. sierż. D. P., mł. asp. Ł. B., mł. asp. M. T. (2), mł. asp. I. D. aby skłonić w/w funkcjonariuszy do naruszenia przepisów prawa poprzez odstąpienie od czynności zabezpieczenia i zatrzymania w trakcie przeszukania przedmiotów tj. za winnego przestępstwa z art. 229 § 3 k.k. i za to na podstawie art. 229 § 3 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

6. za winnego tego, że w dniu 17 grudnia 2009 roku w P. naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Komendy Miejskiej Policji w P. mł. asp. I. D. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych tj. zatrzymania osoby, szarpiąc się i wyrywając w celu zmuszenia w/w do zaniechania powyższej czynności służbowej przy czym spowodował u w/w pourazowe zerwanie ścięgien zginaczy palca V, skręcenie palca IV oraz stłuczenia palca III ręki prawej, które spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej dni 7 w rozumieniu art. 157 § 1 k.k. tj. za winnego przestępstwa z art. 222 § 1 kk i art. 224 § 2 kk i art.157 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk i za to na podstawie art.157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności.

7. za winnego tego, że w dniu 17 grudnia 2009 roku w P. naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Komendy Miejskiej Policji w P. sierż. D. P. podczas i w związku z pełnieniem przez nią obowiązków służbowych tj. zatrzymania osoby, kopiąc ją w celu zmuszenia w/w do zaniechania powyższej czynności służbowej czym spowodował u wskazanej na powierzchni grzbietowej ręki prawej w rzucie IV i V kości śródrezcza oraz stawów śródrezczo-paliczkowych siniec barwy wiśniowo - niebieskiej i bolesność dotykową głowy IV Kości śródrezcza co spowodowało naruszenie czynności

narządów ciała na okres poniżej 7 dni tj. popełnienia przestępstwa z art. 222 § 1 k.k. i art. 224 § 2 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 224 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności.

8. na podstawie art. 85 i 86 § 2 k.k. orzeczone wobec M. S. kary połączył i wymierzył mu karę łączną 4 (czterech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 400 (czterystu) stawek dziennych w kwocie po 200 (dwieście) złotych każda.

9. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu M. S. okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 8 czerwca 2010 roku do dnia 29 kwietnia 2011 roku oraz od dnia 31 lipca 2012 roku do dnia 22 października 2012 roku.

II. Oskarżonego K. B.:

10. za winnego tego, że w okresie od 1 marca 2007 roku do dnia 7 lipca 2007 roku w P. i K. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wprowadzał do obrotu produkty lecznicze w postaci T. o wartości 7510 zł w ten sposób, że nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie do obrotu sprzedał je M. K. (1), nawiązując z nim kontakt za pośrednictwem sieci Internet a następnie dostarczając towar za pośrednictwem przesyłek pocztowych, czyniąc sobie z powyższego stałe źródło dochodu tj. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku prawo farmaceutyczne w zw. art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 124 w/w ustawy wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych w kwocie po 200 (dwieście) złotych każda.

11. za winnego tego, że w okresie od czerwca 2009 roku do 8 czerwca 2010 roku w P. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z M. S., Ł. N., D. R. i O. C. wprowadzał do obrotu, dokonywał obrotu i przechowywał w celu wprowadzenia do obrotu środki farmaceutyczne w postaci tabletek (...) - na które pozwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie firma (...), L. - na które pozwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie firma (...), (...) - na które pozwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie firma (...), (...) - na które zezwolenie do obrotu na terenie RP posiada firma (...), G. i (...), na które zezwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie firma (...), F. na które pozwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie (...), (...) na które pozwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie firma (...) - nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu, a które to środki farmaceutyczne były oznaczone podrobionymi znakami towarowymi oraz wprowadzał do obrotu środki farmaceutyczne nie dopuszczone do obrotu na terenie RP takie jak: tabletki i żele o nazwach K., tabletki o nazwach L., P., C., T., (...), (...), T., (...), P., Trenaject, (...), (...), (...), (...), (...) M., O. (...), I.N.. C. I., (...), (...), C., (...), (...), (...), (...), O., (...), N. D., (...), (...), C., w ten sposób że proponował ich sprzedaż za pośrednictwem sieci Internet i sprzedawał je za pośrednictwem przesyłek pocztowych wielu osobom, przy czym wskazane wyżej środki farmaceutyczne nie odpowiadały obowiązującym warunkom jakości, sprowadzając tym samym niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia wielu osób, czyniąc sobie z powyższego stałe źródło dochodu tj. za winnego przestępstwa z art. 165 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku prawo farmaceutyczne i art. 305 ustęp 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku prawo własności przemysłowej w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 165 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 300 (trzysta) stawek dziennych w kwocie po 200 (dwieście) złotych każda.

12. uniewinnił od zarzutu art.127 pkt 1 ustawy prawo farmaceutyczne polegającego na tym, że w okresie od sierpnia 2008r. do 8 czerwca 2010r. w P. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru współdziałając od czerwca 2009r. z M. S. bez wymaganego zezwolenia prowadził działalność gospodarczą w zakresie prowadzenia hurtowni farmaceutycznej.

13. Na podstawie art. 85 i 86 § 1 i 2 k.k. orzeczone wobec K. B. kary połączył i wymierzył mu karę łączną 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych w kwocie po 200 (dwieście) złotych każda.

14. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu K. B. okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 8 czerwca 2010 r. do dnia 6 kwietnia 2011 roku.

III. Oskarżonego **D. R.:**

za winnego tego, że w okresie od lutego do marca 2010 roku w P. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z M. S. i K. B. wprowadzał do obrotu, dokonywał obrotu i przechowywał w celu wprowadzenia do obrotu środki farmaceutyczne w postaci tabletek (...) - na które pozwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie firma (...), (...), na które pozwolenie do obrotu na terenie RP posiada wyłącznie firma (...), (...), na które zezwolenie do obrotu posiada firma (...) – nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu, a które to środki farmaceutyczne były oznaczone podrobionymi znakami towarowymi oraz wprowadzał do obrotu środki farmaceutyczne nie dopuszczone do obrotu na terenie RP takie jak tabletki i żele o nazwach K., P., i M., (...), (...) T., (...), (...), T., (...), (...) w ten sposób że proponował ich sprzedaż za pośrednictwem sieci Internet i sprzedawał je za pośrednictwem przesyłek pocztowych wielu osobom, sprowadzając tym samym niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia wielu osób, czyniąc sobie z powyższego stałe źródło dochodu tj. za winnego przestępstwa z art. 165 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku prawo farmaceutyczne i art. 305 ustęp 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku prawo własności przemysłowej w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 165 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych w kwocie po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda.

Na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 2 k.k. wykonanie orzeczonej wobec D. R. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres lat 3 (trzech) tytułem próby.

IV. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądził od oskarżonego M. S. na rzecz pokrzywdzonego I. D. kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) zł tytułem odszkodowania oraz kwotę 15.000 (piętnaście tysięcy) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

V. Na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowych osiągniętych z przestępstwa : od M. S. w kwocie 48.939,50 zł (czterdzieści osiem tysięcy dziewięćset trzydzieści dziewięć złotych 50/100), od K. B. w kwocie 39.904,50 zł (trzydzieści dziewięć tysięcy dziewięćset cztery złote 50/100), od D. R. w kwocie 4.836 zł (cztery tysiące osiemset trzydzieści sześć złotych) oraz od Ł. N. w kwocie 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych).

Apelację od tego orzeczenia złożył obrońca oskarżonego M. S., który zaskarżył powyższy wyrok w całości (z wyjątkiem pkt. 4) i zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. Obrazę przepisu prawa materialnego, tj. art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne, poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na bezpodstawnym przyjęciu, że sprawcą przestępstwa opisanego w tym przepisie jest także osoba udzielająca innym osobom produktów leczniczych, w sytuacji, gdy omawiany przepis dotyczy wyłącznie tzw. pierwotnego wprowadzenia do obrotu produktów leczniczych, a zatem obejmuje swym zakresem producenta lub importera.
2. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na bezpodstawnym przyjęciu, że udzielane przez oskarżonego środki farmaceutyczne sprowadzały niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia wielu osób, podczas gdy z zeznań świadków przesłuchanych w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym wynika, iż żaden z nich nie odczuł negatywnych skutków zdrowotnych po ich zażyciu, a jednocześnie zachodzi w sprawie brak dowodów, czy środki udzielane im przez oskarżonego nie odpowiadały obowiązującym warunkom jakości.
3. Obrazę przepisów postępowania - art. 170 § 1 k.p.k. poprzez oddalenie wniosku dowodowego o przesłuchanie wszystkich świadków (tj. świadków wskazanych we wnioskach obrony, jak również tych, co do których prokurator złożył wnioski o zaniechanie ich bezpośredniego przesłuchania przed Sądem), mimo że wnioski te dotyczyły okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, albowiem zmierzały do wykazania, zarówno cech zdrowotnych

tychże osób w kontekście ewentualnego zagrożenia dla ich zdrowia wynikającego z zażywania udzielanych przez oskarżonego środków, posiadania przez świadków zaleceń lekarskich co do zażywania tego rodzaju środków, jak i co do działania środków, ich ewentualnych skutków ubocznych oraz uzyskanej przez świadków informacji o nabytych środkach, ich działaniu i przeciwwskazaniach do zażywania,

4. Obrazę przepisów postępowania - art. 201 kp.k poprzez oddalenie wniosku dowodowego obrońcy oskarżonego o przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych z zakresu farmacji i medycyny sądowej celem ustalenia, czy produkty ewentualnie dostarczane przez oskarżonego powodowały realne zagrożenie dla życia i zdrowia osób je zażywających - i to w sytuacji, gdy opinia sporządzona przez biegłych była niepełna i niejasna, tj. nie odnosiła się do indywidualnych osób i nie wskazywała na realne zagrożenie dla konkretnych osób, lecz opierała się na założeniu, że przesłanką niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia jest zażywanie tychże środków bez konsultacji lekarskiej - bez względu na uwarunkowania osobowe.

5. Błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na, iż oskarżony dokonał popełnienia czynu określonego w art. 229 § 3, pomimo iż jego zachowanie mogło wypełniać znamiona co najwyżej usiłowania jego popełnienia, albowiem korzyść majątkowa nie została faktycznie przyjęta,

6. Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu bez dostatecznej ku temu podstawy dowodowej, iż oskarżony obiecał udzielenie korzyści majątkowych w kwocie 79.100 złotych, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego nie wynika, aby jego zachowanie wypełniało znamiona określone w art. 229 § 3 kk,

7. Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na mylnym uznaniu, iż

oskarżony podczas czynności przeszukania dopuścił się wobec policjantów

przestępstwa naruszenia nietykalności skutkującej uszkodzeniem ciała,

8. Obrazę przepisu prawa materialnego, tj. art. 91 kk poprzez jego

niezastosowanie w niniejszej sprawie co do czynów polegających na

naruszeniu nietykalności obydwu funkcjonariuszy publicznych skutkujących

uszkodzeniem ciała, a w konsekwencji wymierzenie mu za każdy z tych

czynów jednostkowej kary,

Podnosząc powyższe zarzuty, wniósł o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, celem uzupełnienia postępowania dowodowego poprzez przesłuchanie podczas postępowania sądowego wszystkich świadków składających zeznania w postępowaniu przygotowawczym oraz przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych.

Obrońca ten złożył także drugą apelację (początkowo złożoną przez oskarżonego a następnie podpisaną przez obrońcę), w której zaskarżył wyrok w całości (z wyjątkiem pkt 4) i zarzucił: (k.7812 – 7832)

I. Błędy w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mające wpływ na jego treść, a polegające na niewłaściwym uznaniu, iż:

1. oskarżony dopuścił się wprowadzania do obrotu środków o działaniu anabolicznym, podczas gdy z ustaleń dokonanych w postępowaniu wynika, iż na założonych przez niego stronach internetowych można było nabyć jedynie środki na potencję,

2. oskarżony dopuścił się sprzedaży na rzecz świadka M. K. (1) środka o nazwie (...), który jest substancją niedopuszczoną do obrotu - podczas gdy z zeznań świadka nie wynika, iż nabywał go właśnie od oskarżonego, a nadto obowiązujące przepisy stanowią, iż lek ten jest legalnie dopuszczony do obrotu na terytorium RP,

3. zbywane przez oskarżonego środki farmaceutyczne spowodowały dla przyjmujących je osób bezpośrednio narażenie na utratę życia lub zdrowia, podczas gdy z zeznań tychże osób złożonych w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym wynika, że żaden z nich nie odczuł negatywnych skutków zdrowotnych po ich zażyciu, a nadto na stronach internetowych za pośrednictwem których sprzedawano środki były zawarte informacje o ich składzie, sposobie zażycia, przeciwwskazaniach oraz niepożądanych skutkach zażycia,

4. oskarżony wprowadzał do obrotu podrobione produkty, w sytuacji gdy podczas postępowania nie ustalono składu oryginalnych produktów, albowiem stanowi to tajemnicę producenta leków, skutkiem czego nie można ustalić oryginalności produktów oferowanych przez oskarżonego,

5. oskarżony popełnił dwa czyny, tj. z art. 124 ustawy Prawo farmaceutyczne polegający na wprowadzeniu do obrotu na terenie RP środków farmaceutycznych w postaci tabletek (...) - na którą pozwolenie posiada wyłącznie firma (...), L. - na którą pozwolenie do obrotu posiada wyłącznie B., (...) - na którą pozwolenie do obrotu posiada wyłącznie firma (...) (czyn II), oraz czyn który został zakwalifikowany z art. 165 § 1 k.k (czyn III), w sytuacji, gdy opisane działania dotyczą zdarzeń tożsamy,

6. oskarżony dokonał popełnienia czynu określonego w art. 229 § 3, pomimo iż jego zachowanie mogło wypełniać znamiona co najwyżej usiłowania jego popełnienia, albowiem korzyść majątkowa nie została faktycznie przyjęta,

7. oskarżony obiecał udzielenie korzyści majątkowych w kwocie 79.100 złotych, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego nie wynika, aby jego zachowanie wypełniało znamiona określone w art. 229 § 3 k.k.,

I. Obrazę następujących przepisów prawa materialnego:

1. art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne, poprzez jego błędną wykładnię, a w konsekwencji niewłaściwe uznanie, że oskarżony M. S. „wprowadził do obrotu produkty lecznicze”, pomimo iż - jak wynika z ustaleń Sądu - oskarżony nie był ich producentem, jego upoważnionym przedstawicielem lub importerem przekazującym wyroby po raz pierwszy w kraju użytkownikowi, konsumentowi czy sprzedawcy,

2. art. 91 k.k. poprzez jego niezastosowanie w niniejszej sprawie co do czynów polegających na naruszeniu nietykalności obydwu funkcjonariuszy publicznych skutkujących uszkodzeniem ciała, a w konsekwencji wymierzenie mu za każdy z tych czynów jednostkowej kary,

II. Obrazę przepisów prawa procesowego, tj.:

1. art. 170 § 1 k.p.k. poprzez oddalenie wniosku o przesłuchanie w postępowaniu sądowym wszystkich osób, zażywających środki, które miał im dostarczać oskarżony, co w konsekwencji uniemożliwiło jednoznaczne ustalenie, że środki te narażały kogokolwiek na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia.

2. art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, mylnej, sprzecznej z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego oceny przez Sąd I instancji zebranych w sprawie dowodów, polegającej na uznaniu za niewiarygodne wyjaśnień oskarżonych i oparcie rozstrzygnięcia wyłącznie na podstawie opinii biegłych oraz przesłuchanych w sprawie świadków.

3. art. 5 § 2 k.p.k. poprzez rozstrzygnięcie niedających się usunąć, istniejących w sprawie wątpliwości na niekorzyść oskarżonego i przyjęcie, że pomimo:

- braku wiedzy o składzie leków oryginalnych z uwagi na istnienie tajemnicy handlowej, wprowadzane przez oskarżonego leki były podrabiane,

- braku jakichkolwiek negatywnych skutków zażycia leków przez osoby, które je nabyły oraz nieustalenie ich stanu zdrowia i wpływu leków, oskarżony naraził je na niebezpieczeństwo utraty życia i zdrowia,

- braku innych aniżeli policjanci świadków zdarzenia przeszukania mieszkania oskarżonego oraz zabezpieczenia znajdujących się w nim leków i środków pieniężnych przedstawiona przez nich wersja jest wiarygodna.

W związku z powyższym, wniosł o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, celem uzupełnienia postępowania dowodowego w zakresie wniosków oddalonych przez Sąd I instancji, tj. przesłuchanie podczas postępowania sądowego wszystkich świadków składających zeznania w postępowaniu przygotowawczym oraz przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych z zakresu farmacji, medycyny sądowej i toksykologii sądowej ma okoliczność ustalenia, jakie będą skutki uboczne i czy spowodują zagrożenie życia lub zdrowia zażywającego w sytuacji, gdy tabletki nieoryginalne zawierają mniejszą ilość substancji niż tabletki oryginalne oraz na okoliczność czy konkretny wypełniacz tabletek zatrzymanych u oskarżonego M. S. mógł zagrozić zdrowiu lub życiu zażywającego bez powołań na uwarunkowania indywidualne.

Apelację złożył także obrońca oskarżonego K. B., który zaskarżył wyrok w części (z wyjątkiem pkt 12) i na podstawie art. 438 pkt 21 § 3 kpk zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. rażąco naruszenie przepisów postępowania mających wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a w szczególności:

a. art. 2 § 1 pkt 1 kpk w związku z art. 2 § 2 kpk i w związku z art. 366 § 1 kpk i w związku z art. 424 kpk poprzez nie wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, a w szczególności:

• tego, w oparciu o jakie dowody Sąd w zakresie czynu opisanego w punkcie 11 zaskarżonego wyroku wyprowadził udowodnione stwierdzenie, iż:

- oskarżony K. B. w okresie inkryminowanym w zarzucie działał wspólnie i w porozumieniu z M. S., Ł. N., D. R. i O. C.,
- oskarżony B. z w/w wprowadzał do obrotu, dokonywał obrotu i przechowywał w celu wprowadzenia do obrotu środki farmaceutyczne w postaci tabletek (...), L., (...), (...), G., (...), F., (...), na które nie posiadał pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu, a które to środki farmaceutyczne były oznaczone podrobionymi znakami towarowymi,
- oskarżony B. z w/w wprowadzał do obrotu środki farmaceutyczne nie dopuszczone do obrotu na terenie RP, jak tabletki żele o nazwie K., tabletki o nazwach L., C., T., (...), (...), T., (...), P., (...), (...), M. (...), (...), (...), M., O. S., I..N.. C. I., (...), B. (...), O., (...), N. D., (...), (...), C., które proponował i sprzedawał za pośrednictwem przesyłek pocztowych wielu osobom,

- przy czym wszystkie wskazane powyżej środki nie odpowiadały obowiązującym warunkom jakości, co spowodowało niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia wielu osób, czyniąc sobie jednocześnie z powyższego stałe źródło dochodu

b. art. 4 kpk w związku z art. 7 kpk i w związku z art. 424 kpk poprzez jednostronną ocenę materiału dowodowego, a zwłaszcza polegającą na tym, iż:

• w jednym przypadku Sąd słusznie eliminuje z podstawy opisu czynu (punkt 10 wyroku) art. 165 § 1 kk oraz art. 305 u.p.w.p stwierdzając, iż skoro nie przebadano leku tamoxifen, jaki miał zdaniem oskarżyciela być sprzedawanym świadkowi K. przez K. B., to nie można mówić, o tym, że:

- stanowił on niebezpieczeństwo dla zdrowia i życia wielu osób, bo o tym decydują jedynie warunki jakościowe środka farmaceutycznego,

- środki te były oznaczone podrobionymi znakami handlowymi, skoro nikt ich nie widział,

a w drugim przypadku (punkt 11 wyroku) mimo dokładnie takiej samej sytuacji stanu faktycznego (badane były i tylko wyrywkowo leki znalezione podczas przeszukania u M. S., a zatem nie u K. B. i nie leki sprzedawane słuchanym świadkom). Sąd takiej konieczności modyfikacji wyroku nie dostrzega, mimo że sam wyraźnie stwierdza, iż zeznania tychże świadków „nie pozwalają na poczynienie ustaleń, czy zakupione przez nich środki lecznicze, były pod względem sposobu działania, zawartości środka czynnego odpowiadającymi oryginalnym lekom” (s. 31 uzasadnienia) co powoduje oczywistą wewnętrzną sprzeczność w samym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku,

- Sąd w sposób całkowicie dowolny przyjmuje, że sprawstwo i winę oskarżonego B. w zakresie sprzedaży leku tamoxifen świadkowi K. i to o wartości 7500 złotych, który na rozprawie zeznał wyraźnie, iż nie pamięta, aby miał coś „nielegalnego” kupować od oskarżonego B. można ustalić w oparciu o informacje z Poczty Polskiej Oddział (...) w O., ile przesyłek i o jakiej wartości było kierowanych pomiędzy zainteresowanymi, mimo iż brak jest jakiegokolwiek dowodu, z którego płynęła by informacja, iż przesyłki te zawierały właśnie ów zarzucany lek tamoxifen

c. art. 5 § 2 kpk poprzez rozstrzygnięcie w zakresie tak sprawstwa jak i winy oskarżonego K. B., nie dających się usunąć wątpliwości na jego niekorzyść, a zatem wbrew zakazowi in dubio pro reo

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, a sprowadzający się do mylnego uznania, iż oskarżony K. B. dopuścił się przestępstw opisanych w punkcie 10 i 11 zaskarżonego wyroku i to z uwzględnieniem wszystkich znamion czynów opisanych w tychże punktach, mimo iż dokładna analiza dowodów w sprawie winna prowadzić do odmiennych wniosków.

Formułując, powyższe zarzuty, na podstawie art. 437 § 1 kpk w związku z art. 427 § 1 kpk, wniósł:

a. o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od wszystkich stawianych mu zarzutów, ewentualnie:

b. o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy (w zakresie punktu 10, 11 i 13) Sądowi Okręgowemu w Poznaniu do ponownego rozpoznania.

Również apelację złożył obrońca oskarżonego D. R., który

1. na podstawie art. 444 kpk zaskarżył wyrok w części dotyczącej uznania winy (pkt 20 wyroku);

2. na podstawie art. 427 § 1 i 2 i art. 438 pkt 1 kpk wyrokowi temu zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego - art. 165 § w pkt 2 kk;

3. na podstawie art. 427 § 1 kpk wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku, zmianę kwalifikacji czynu oraz wymierzenie kary na podstawie dolnej granicy zagrożenia ustawowego art. 165 § 2 kk;

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Sąd Apelacyjny przy rozważaniu treści apelacji brał pod uwagę całokształt ustaleń poczynionych przez Sąd I instancji, który przeprowadził postępowanie z wymaganą starannością, wyczerpał materiał dowodowy a w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia w sposób dokładny ocenił zebrane dowody zgodnie z regułami zawartymi w art. 7 kpk, wyprowadzając wnioski zgodnie z zasadami wiedzy, logiki, doświadczenia życiowego a także powszechnej praktyki orzeczniczej.

Podkreślić należy, że ocena poszczególnych dowodów z wyjaśnień oskarżonych i zeznań świadków jest precyzyjna i dokładnie Sąd podał, które dowody i w jakiej części uznaje za wiarygodne. Nadto rozważał poszczególne fragmenty wyjaśnień oskarżonych oraz zeznania świadków a także dowody z opinii biegłych i inne wskazując w uzasadnieniu

w jakiej części poszczególne dowody są dla sądu przekonywujące i z jakich przyczyn. Sąd odwoławczy zgadza się z tą oceną i jest ona logiczna, racjonalna a także potwierdzona dowodami obiektywnymi w postaci protokołów przeszukania, informacji zawartych na nośnikach informatycznych.

Apelacje obrońców oskarżonych M. S. i K. B., D. R. okazały się jedynie częściowo zasadne w zakresie uszczegółowienia opisanych czynów w pkt 3, 11 i 20, także w zakresie rażącej niewspółmierności orzeczonych kar wobec K. B. i dlatego Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok Sądu I instancji w tym zakresie, utrzymując wyrok w pozostałej części.

Wbrew twierdzeniom apelacji obrońców oskarżonych M. S. i K. B. Sąd I instancji w sposób precyzyjny dokonał oceny wszystkich dowodów zebranych w tej sprawie, rozważał w sposób logiczny wzajemne powiązania dowodów osobowych z dowodami z dokumentów w postaci protokołów przeszukań i protokołów badań zabezpieczających telefonów komórkowych, komputerów z odtwarzanymi rozmowami, kontaktami pomiędzy poszczególnymi oskarżonymi i świadkami słusznie uznając, że taki opis analizy dowodów pozwala na ustalenia wzajemnych powiązań pomiędzy oskarżonymi, zobrazowany w sposób graficzny na diagramie znajdującym się na k. 5406 tom XXVII.

Zauważyć należy, że oskarżeni M. S. i K. B. działając w 2005r. (M. S.) i 2007r. (K. B.) wprowadzili do obrotu taki sam środek farmaceutyczny w postaci T., wykorzystuje taki sam sposób – poprzez Internet i temu samemu kupującemu świadkowi M. K. (1).

Z protokołu oględzin dokumentacji Poczty Polskiej Oddział (...) w O. z dnia 17.10.2007r. (k.8264 – 8300 tom VII) wynika, że na adres M. K. (1) zarówno oskarżony M. S. jak i oskarżony K. B. podając dokładnie swoje adresy ówczesnego zamieszkiwania, kilkakrotnie przesyłali przesyłki pocztowe nadawane przez oskarżonego M. S. w Urzędzie Pocztowym (...) a przez oskarżonego K. B. w Urzędzie Pocztowym (...) z odnotowaniami znacznych kwot jednostkowych pobrania od kupującego i z podkreśleniem, że waga poszczególnych paczek oscylowała w kilogramach.

Z zeznań natomiast świadka M. K. (1) (k.1238) wynika w sposób nie budzący żadnych wątpliwości, że oskarżeni kontaktowali się z tymi świadkami telefonicznie lub przez internet, proponowali jemu dostarczenie tego leku informując go obaj, że lek kupują w aptekach i że przesyłany lek T. był „zbieraniną” z produkcji różnych firm farmaceutycznych.

Sąd podkreśla, że działalność obu oskarżonych wprawdzie w różnych okresach czasu, to jednakże charakteryzował się samymi podobieństwami: w rodzaju leku, osoby kupującej ale także sposobu kontaktowania się, czy też sposobu przesyłania lub sposobu dokonywania zakupu tego leku w aptekach.

Z zeznań świadka M. K. (1) wynika także, że współpraca z oskarżonym M. S. się skończyła gdy skazany został aresztowany przez Policję, co odpowiada treści wyroku Sądu Rejonowego w Międzyzreczu z dnia 23.10.2006r. sygn. akt II K 154/06 (k. 628-632), z którego wynika, że na poczet orzeczonej grzywny zaliczono oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania od dnia 06.09.2005 do 7.11.2005 a także, że kolejnym wyrokiem Sąd Rejonowy w Poznaniu z dnia 25 lipca 2007r. IV K 985/07 skazano oskarżonego za fałszowanie recept w okresie : grudzień 2006 – styczeń 2007 i wpisanie w takich receptach leku T. 20 mg.

Pomimo tego, że wyroki te uległy zatarciu i nie mogą być wykorzystywane do ustaleń w zakresie kary, to zdarzenia będące przedmiotem prowadzonych postępowań mogą podlegać ocenie zwracając uwagę, że podrobienie recept następowało po okresie stawianego zarzutu wobec oskarżonego M. S. w tym postępowaniu, ale w okresie zarzutu stawianego oskarżonemu K. B..

Zauważyć także należy, że ocena zeznań świadka M. K. (1) dokonana przez Sąd I instancji jest prawidłowa a także, że lek T. był sprzedawany na receptę i był rodzajem sterydu, gdyż w kulturystyce pomaga w zmniejszeniu retencji wody i zapobiega ginekomasti czyli odkładaniu się tłuszczu w sutku.

Podkreślić także należy, że obaj oskarżeni tj. M. S. i K. B. w późniejszym okresie nadal handlowali lekami T. gdyż w toku przeszukania mieszkania wynajmowanego przez M. S. w dniu 8.06.2010r. ujawniono liczne leki w tym pod

poz. 74 lek T. (k.1928 tom X) a także w trakcie przeszukania mieszkania w dniu 8.06.2010r. zajmowanego przez K. B. ujawniono leki i opakowania w tym pod pozycją 30 lek T. 20 mg (k.1882 tom X).

Tym samym wyjaśnienia oskarżonych M. S. i K. B. negujących sprzedaż leku T. świadkowi M. K. (1) są nieprawdziwe i zmierzające jedynie do umniejszenia odpowiedzialności karnej przez obu oskarżonych i prawidłowo Sąd I instancji uznał te wyjaśnienia za wykrętne i niewiarygodne.

Wprawdzie Sąd I instancji przyjął, że lek T. nie jest w Polsce dopuszczony do obrotu, to jednak lek ten w Urzędowym Wykazie Produktów Leczniczych Dopuszczonych do (...) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej figuruje pod pozycją 8039 (pismo Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej w P. z dnia 3.01.2011r. (k.4827 tom XXIV) i tym samym legalnie jest dopuszczony do obrotu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

Ta nieścisłość jednak nie miała żadnego wpływu na prawidłowe ustalenie Sądu I instancji w zakresie opisów czynów popełnionych przez oskarżonych M. S. i K. B. i prawidłowego przyjęcia kwalifikacji z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001r. – prawo farmaceutyczne.

Wskazać należy, że wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżonego M. S. przepis art. 124 ustawy prawo farmaceutyczne penalizuje pojęcie wprowadzenie do obrotu środków farmakologicznych, które polega na każdej czynności polegającej na puszczeniu w obieg środków farmaceutycznych przez sprzedaż detaliczną, hurtową, przekazanie nieodpłatne, przechowywanie, przewóz i inne czynności związane z dostarczeniem ich odbiorcy.

Sąd I instancji rozważał szczegółowo pojęcie „wprowadzenia do obrotu” słusznie zauważając, że na gruncie ustawy – Prawo własności przemysłowej to pojęcie przez Sąd Najwyższy zostało zinterpretowane w sposób ścisły jako wprowadzenie po raz pierwszy do obrotu, to jednakże prawidłowo uznał, że ustawa prawo farmaceutyczne takie wprowadzenie do obrotu traktuje w sposób szeroki i dotyczy każdego, który dokonuje tej czynności bez stosownego pozwolenia.

Wskazać należy, że wprowadzenie do obrotu w tym przepisie powiązane jest z pojęciem posiadania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu gdyż ustawodawca w Polsce nałożył rygorystyczne warunki obrotu lekami, kontroli leków przed wprowadzeniem ich na teren Polski i określił ścisły sposób sprzedaży leków nakładając na punkty sprzedaży wymogi formalne w tym posiadanie odpowiedniego wykształcenia farmaceutycznego.

W Polsce prawo przewiduje ścisłą procedurę wprowadzania leku w tym dopuszczenia do obrotu i instytucją za to odpowiedzialną jest Urząd Rejestracji Leków. Państwo jest odpowiedzialne za zdrowie obywateli i w związku z tym znaczną ilość leków pozwala tylko stosować pod nadzorem lekarzy. Decyzja dopuszczenia do obrotu danego leku rodzi konsekwencję przestrzegania wymogów higieny produkcji leku i przechowywania, jego odpowiedniego składu chemicznego, pełnego informowania potencjalnego pacjenta o wszelkich skutkach ubocznych, w tym niepożądanych, sposobie dawkowania i współzawężania z innymi lekami.

Główną zasadą jest to ażeby każdy lek miał być dla danego pacjenta przede wszystkim bezpieczny.

Prawidłowo Sąd I instancji ustalił, że oskarżony M. S. zlecił P. B. (1) stworzenia 5 domen internetowych celem prowadzenia nielegalnego obrotu lekami stosowanymi przy leczeniu zaburzeń erekcji i posługiwał się fałszywymi danymi personalnymi na nazwiska T. Z. i P. B. (2) a także podając adres zamieszkania i numer telefonu przypisanego jego matce K. C..

Na stronach internetowych podano kilka numerów telefonów komórkowych, pod którymi zainteresowani klienci mogli składać zamówienie na te leki, a które to telefony były użytkowane przez M. S..

Zamówione leki oskarżony przysyłał poprzez pocztę, wysyłał wiele przesyłek w kopertach bąbelkowych i jako nadawcę wpisywał fałszywe dane M. V. oraz podawał numer własnego rachunku bankowego ale także wobec pracowników Urzędu Poczтового (...) w P. oświadczał, że nazywa się M. B..

W okresie od maja 2008r. do grudnia 2009r. oskarżony M. S. nadał wiele kopert z lekami niekiedy trzy razy w tygodniu po 80 do 150 kopert co wynika z jednoznacznych i jednolitych zeznań pracowników poczty świadków: M. D., K. J. i E. L. ale także potwierdzone jest treść wielu odnotowanych rozmów w telefonach komórkowych, sms-ów oraz poczty mailowej, zeznaniami ustalonymi na podstawie analizy tych rozmów świadków kupujących te leki.

Podkreślić należy, iż zatrzymano przesyłki pocztowe nadane przez oskarżonego M. S. w dniach 16 i 17 grudnia 2009r. na pocztę w ilości łącznej 232 sztuk (k.536-538 tom III) i (K.869-895 tom V) z zauważeniem, że kwota pobrań oscylowała w setkach złotych.

Zauważyć także należy, że na przygotowanych przez oskarżonego drukach przekazów pieniężnych, które powinni ostatecznie uzupełnić i zapłacić adresaci tych paczek od razu wpisywano kwotę pieniężną ale także przystawiano pieczętkę na nazwisko M. V. z podaniem adresu i numeru konta bankowego (zdjęcia k.869 - 872 tom V) ale także na przesyłkach wpisywano nadawcę (...) a na jednej jako nadawcę wpisano M. S. (protokół przeszukania Urzędu Poczтового k.504).

W toku przeszukania mieszkania użytkowanego przez oskarżonego M. P. ul.(...) (k.507-518 tom III) ujawniono także pieczętkę na nazwisko M. S. (pkt 15 protokołu) i na nazwisko A. Z. (pkt 23 protokołu).

A więc oskarżony M. S. świetnie orientował się, że jego działalność jest nielegalna gdyż posługiwał się trzema fałszywymi nazwiskami posiadał nawet pieczętkę na nazwisko M. V. a ograniczał prawdziwe informacje tylko do danych koniecznych celem uzyskania pieniędzy poprzez podawanie użytkowanych przez niego numerów telefonów komórkowych i podanie prawdziwego numeru konta bankowego na które miały wpływać i wpływały pieniądze od kupujących te leki.

W dniu 17.12.2009 Policja w toku tego postępowania zatrzymała oskarżonego M. S. w trakcie prowadzenia samochodu marki V. (...) i znalazła w samochodzie 2 kartony zawierające 100 sztuk kopert bąbelkowych, 1 karton zawierający 1000 sztuk formularzy pocztowych i 1 karton zawierający 1800 sztuk formularzy polecenia przelewu (k.458-460 tom III).

Nadto w toku przeszukania tego skazanego ujawniono 2 telefony komórkowe, 3 tabletki leków oraz pieniądze w kwocie 3.280 zł. W wyniku kolejnych czynności zatrzymano w Urzędzie Poczтовым (...) w P. nadane przesyłki pocztowe w dniu 16 i 17 grudnia 2009r. w ilości 232 sztuk zawierające duże ilości leków na potencję.

Następnie dokonując przeszukania mieszkania położonego przy ul. (...) w dniu 17.12.2009r. (k. 507 - 518 tom III) ujawniono znaczną ilość leków ale także 8 telefonów komórkowych, 3 laptopy, pieniądze w kartonie w kwocie łącznej 79.100 zł w banknotach 100 złotych w tym białą kopertę z zawartością 800 zł również w banknotach 100 złotych.

Następnie dokonano przeszukania drugiego mieszkania użytkowanego przez M. S. znajdującego się w P. ul. (...) i w wyniku przeszukania znaleziono hurtowe ilości różnych leków w setkach i tysiącach sztuk, 2 telefony komórkowe (k.556 - 563 tom III). Na wyposażeniu tego lokalu znajdowała się także niszczarka i ze zdjęć tego lokalu wynika, że znajdowało się wiele leków, stanowiło ono miejsce przygotowań wysyłki leków a dokumenty zbędne niszczone w niszczarce powodując, że skrawki papieru znajdowały się w samym urządzeniu ale także w dużym kartonie.

Wskazać należy, że w lokalu tym panował ogólny bałagan a część leków pomieszana była ze stertami papierów a także leki były rozrzucone na meblach i podłodze.

Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu postanowieniem z dnia 18.12.2009 III Kp 880/09 zastosował wobec oskarżonego M. S. dozór policji i zakaz opuszczania kraju.

W dniu 8.06.2010r. zatrzymano po raz drugi oskarżonego M. S. w kolejnym wynajmowanym mieszkaniu położonym przy ul. (...) także tego dnia zatrzymano oskarżonego K. B. w mieszkaniu położonym na os. (...) także zatrzymano świadka T. K. w mieszkaniu przy ul. (...) (k.1818), jak również zatrzymano oskarżonego Ł. N. w mieszkaniu przy ul. (...) (k.1838).

W wyniku przeszukania mieszkania zajmowanego przez oskarżonego K. B. (k.1876-1882 tom X) ujawniono w łazience w schowku pod wanną komputer oraz dwa telefony komórkowe a w mieszkaniu nadto 8 kolejnych telefonów komórkowych, 2 laptopy, dysk zewnętrzny i inne urządzenia elektroniczne a także niewielkie ilości leków.

W toku przeszukania samochodu oskarżonego K. B. (k.1885) znaleziono kolejny telefon komórkowy i dwie faktury wystawione na nazwisko M. S..

Nadto w wyniku przeszukania mieszkania matki konkubiny oskarżonego K. B. – G. Ł. położonego w P. na os. (...) ujawniono znaczne ilości leków na potencję (k. 1870-1871 tom X).

W toku następnego przeszukania mieszkania użytkowanego przez oskarżonego K. B. położonego na os. (...) (k.1967-1969 tom X) ujawniono karton z 1468 sztuk blisterów leku L. zapakowanego w karton z naklejkami z datą wysłania 21.05.2010 i adresowany na nazwisko oskarżonego K. B. zam. (...) P..

Natomiast w trakcie przeszukania mieszkania użytkowanego przez oskarżonego M. S. położonego w P. ul. (...) – (protokół przeszukania k. 1922-1928 tom X, zdjęcie k. 2088-2098 tom XI) znaleziono pieniądze w kwocie 6.880 zł, 6 telefonów komórkowych, znaczne ilości leków na potencję, sterydów w postaci tabletek, zastrzyków, laptop, karty pamięci i inny sprzęt komputerowy, 8 sztuk druków nadania paczek oraz kartki z zapiskami.

Podkreślić należy, że na kartce znajdującej się na fotografii nr 56 znajdowały się odręczne zapiski podziału pieniędzy w tym dla K. 580 i 300 z zaznaczeniem, że takie imię K. odpowiadające oskarżonemu K. B., oskarżony M. S. miał wpisane do swoich telefonów komórkowych.

Policja dokonała także przeszukania mieszkania należącego do matki oskarżonego M. K. (2) C. położone przy ul. (...) i w trakcie tej czynności ujawniono znaczne ilości leków w tym 1090 sztuk leku T., 292 fiolek leku (...) i inne (protokół przeszukania k.1940-1944 tom X, zdjęcia k.2086-2087 tom XI).

Z kolei w toku przeszukania mieszkania użytkowanego przez świadka T. K. położonego przy ul. (...) w dniu 8.06.2010 ujawniono liczne ilości leków, 5 telefonów komórkowych (k.1823-1826 tom X).

Mieszkanie to wcześniej było już przeszukiwane gdyż w dniu 25.03.2010r. kiedy to ten świadek został zatrzymany wraz z oskarżonym Ł. N. (protokół przeszukania k. 1745-1746 tom IX) i ujawniono wtedy kilka sztuk leków na potencję a w toku przeszukania w dniu 25.03.2010 samochodu O. (...) należącego do tego świadka znaleziono większą ilość leków (...), L. i (...) (protokół przeszukania samochodu k. 1740-1742 tom IX).

Natomiast w dniu 25.03.2010 również przeszukano osobę oskarżonego Ł. N., który posiadał przy sobie znaczne ilości leków (...) i K. (protokół przeszukania k.1727-1738 tom IX).

Także w dniu 13 marca 2010 zatrzymano oskarżonego D. R. i ujawniono, że posiadał przy sobie 840 sztuk tabletek (...) a w miejscu zamieszkania oskarżonego przy ul. (...) i w samochodzie osobowym oskarżonego S. (...) ujawniono znaczną ilość leków na potencję i sterydów oraz 63 druki przesyłek pobraniowych (protokoły przeszukania k.3288, 3293, 3296 tom XVI).

W wyniku przeszukania oskarżonych M. S., K. B., Ł. N., O. C. i D. R., także mieszkań przez nich użytkowanych i samochodów zabezpieczono olbrzymie ilości leków i sterydów wskazujące, że są to leki tego samego gatunku, rodzaju, mające takie samo miejsce pochodzenia i obrazujące, że poszczególne leki zostały wytworzone przez tego samego wytwórcę, a oskarżeni działali w podobnych okresach. Słusznie Sąd I instancji uznał, że zebrane dowody wskazują na ścisłe powiązanie poszczególnych oskarżonych, gdzie główną rolę odgrywał oskarżony M. S. współpracując najbardziej z oskarżonym K. B. a ci oskarżeni współpracowali z pozostałymi oskarżonymi wprowadzając do obrotu znaczne ilości leków na potencję i sterydów.

Dokładna analiza treści rozmów, sms-ów, meili zabezpieczonych w kilkudziesięciu telefonach komórkowych oraz w laptopach, dyskach zewnętrznych, kartach pamięci, pozwalał Sądowi I instancji do prawidłowego uznania, że

pomiędzy poszczególnymi oskarżonymi istniały wzajemne powiązania, że prowadzili oni ze sobą długotrwałe kontakty a przedmiotem ich powiązań był handel lekami.

Sąd Okręgowy dokładnie ocenił wyjaśnienia oskarżonych wskazując w jakich częściach ich wyjaśnienia są wiarygodne z zauważeniem, że oskarżony M. S. i K. B. przyznali się w części do wprowadzenia do obrotu leków na potencję, natomiast nie przyznali się do współdziałania pomiędzy sobą i pozostałymi oskarżonymi.

Godne zauważenia jest, że z wyjaśnień oskarżonego D. R. (uznanych za wiarygodne w części) wynika, że całość leków pochodziła od oskarżonego M. S. a także z zeznań świadka T. K. (k.1828) wynika, że oskarżony M. S. i oskarżony Ł. N. utrzymywali bliskie kontakty a oskarżony M. S. handlował lekami w sferze zaburzeń erekcji. Także z wyjaśnień oskarżonego Ł. N. (k.1855-1856), (uznanych za wiarygodne w części), wynika, że wiedział on, że skazany M. S. handluje lekami i sterydami od dłuższego czasu – od 2 lat.

Skala przestępczego procederu była wielka i musiała być logistycznie dopracowana gdyż istniała potrzeba zamawiania leków i sterydów w nieustalonych miejscach w Polsce i za granicą, przesyłanie pieniędzy i to w znanych kwotach, odbieranie kartonów i paczek z lekami a następnie odbieranie wielu, wręcz tysięcy telefonów i maili od osób zainteresowanych. Konieczne było także sortowanie leków i ich przygotowanie do wysyłki poprzez zapakowanie, wypełnienie stosownych dokumentów, zawieszenie na pocztę i odbieranie pieniędzy z kont bankowych. Nielegalny obrót lekami wymagał zaangażowania co najmniej kilku osób – oskarżonych z podziałem na poszczególne role i zdyscyplinowanie tych oskarżonych do terminowego i skutecznego podejmowania działań.

W toku tego postępowania udało się dokładnie ustalić proceder od momentu zamawiania leków przez zainteresowane osoby z „całej” Polski w zakresie dystrybuowania leków na potencję. Natomiast oczywiste jest, że ilość zabezpieczonych innych leków i sterydów oraz z dowodów z zeznań i wyjaśnień (np. Ł. N. k.1856 tom X) wynika, że podlegały obrotowi także inne leki i sterydy ale nie wiadomo dokładnie w jaki sposób były one przekazywane zainteresowanym w jakich miejscach i za jakie kwoty. Ten brak nie powoduje, iż nie można przypisać oskarżonym działania poprzez wprowadzenie innych leków i sterydów a jedynie obrazuje, że działania oskarżonych w tym przede wszystkim oskarżonego M. S. i oskarżonego K. B. było utajnione ale także dokładnie zorganizowane i obejmowały następane czynności wprowadzanie do obrotu.

Pomimo, że obaj oskarżeni M. S. i K. B. negowali dobrą swoją wzajemną zażyłość a jedynie podawali, że znali się okazjonalnie, to jednakże ilość tych samych leków znalezionych w tym samym czasie u tych oskarżonych, ich olbrzymia ilość oraz wiele kontaktów telefonicznych świadczą, że ich współpraca była zdecydowanie szersza i dotyczyła wprowadzenia leków do obrotu.

Zauważyć też należy, że w dniu 30.10.2009r. w P. w rejonie ul.(...), M. S. jako kierowca był legitymowany w towarzystwie (...) w samochodzie marki A. (...) o nr rejestracyjnym (...) zarejestrowanym na nazwisko K. C. (k.1368 tom VII) a także, że w dniu 8.06.2010r. w trakcie przeszukania samochodu oskarżonego K. B. marki J. nr rejestracyjny (...) znaleziono dwie faktury na nazwisko M. S. (k.1885). Podkreślić też należy, iż obaj oskarżeni stosowali zasadę ukrywania nielegalnych leków poprzez przechowywanie ich u konkubiny lub matki konkubiny bądź w mieszkaniach wynajmowanych od osób obcych.

Godne zauważenia jest to, że oskarżony K. B. w schowku pod wanną przetrzymywał sprzęt elektroniczny – komputer, 2 telefony komórkowe co jednoznacznie wskazuje na próbę ukrywania urządzeń służących do komunikowania się gdyż oczywiste jest, że łazienka jako miejsce wilgotne nie służyły temu sprzętowi. Zauważyć też należy, że przy oskarżonych w tym szczególnie oskarżonym M. S. i oskarżonym K. B. znaleziono po kilka, kilkanaście telefonów komórkowych, znaczne kwoty pieniężne co potwierdza, że ci oskarżeni prowadzili na szeroką skalę obrót lekami.

Podkreślić należy, że oskarżeni Ł. N. i O. C., którzy mieli zarzuty współdziałania z oskarżonymi M. S. i K. B. nie wywiedli apelacji i zgodzili się z treścią wyroku a obrońcą oskarżonego D. R. w apelacji nie kwestionował ustaleń Sądu I instancji wskazując na prawidłowe przeprowadzenie postępowania i dokonanie

głębokiej analizy prawnej.

W toku postępowania dokonano analizy zabezpieczonych leków przez (...) w P. i w opiniach z dnia 31.03.2010 (k.1103-1106 tom VI z dnia 29.04.2010 (k.1371-1373 tom VII), z dnia 26.08.2010 (k.2816-2820 tom XIV).

Biegli podali, że składniki czynne preparatu V. i C. i to (...) oraz (...) oraz inne badane leki powodują:

- T. jest stosowany w leczeniu zaburzeń potencji u mężczyzn, samowolna terapia może w skrajnych przypadkach stanowić zagrożenie dla zdrowia i życia. T. może nasilać hipotensyjne działanie azotanów i innych leków dawców tlenu azotu i dlatego nie powinien być łącznie z nimi stosowany (48 h odstęp). Do innych działań niepożądanych leku należy zaliczyć: bóle i zawroty głowy, zaburzenia jelitowe, bóle mięśniowe, przekrwienie spojówek, zaczerwienienie twarzy, zaburzenia ze strony układu krążenia z zawałem mięśnia sercowego włącznie, udar, przednią niedokrwienną neuropatię nerwu wzrokowego.
- S. jest stosowany w leczeniu zaburzeń potencji u mężczyzn, samowolna terapia może w skrajnych przypadkach stanowić zagrożenie dla zdrowia i życia. Do działań niepożądanych zaliczamy: obniżenie ciśnienia tętniczego krwi, zaburzenia w widzeniu i rozpoznawaniu kolorów, bóle głowy, dolegliwości żołądkowo - jelitowe, powikłania ze strony układu krążenia (z zawałem mięśnia sercowego i nagłym zgonem włącznie), udar.
- Estry testosteronu i metylotestosteron są lekami o działaniu anaboliczno - androgennym i znajdują zastosowanie: w niedomodze płciowej u mężczyzn, eunuchoidyzmie, zaburzeniach okresu przekwitania u mężczyzn, późnym dojrzewaniu u chłopców, u kobiet w raku sutka oraz w raku błony śluzowej macicy, jak również w stanach wyczerpania po długotrwałych chorobach. Jednocześnie są często nadużywane w celach nie medycznych w dopingowaniu sportowym, w dawkach znacznie przekraczających dawki lecznicze:
- C. jest stosowany w celach medycznych; u kobiet w leczeniu niepłodności spowodowanej brakiem owulacji, a u mężczyzn w oligospermii, dodatkowo jest często używany w celach nie medycznych w celu tzw. odblokowania naturalnej produkcji hormonów płciowych po przyjmowaniu dużych dawek sterydów anaboliczno-androgennych;
- T. – jest syntetycznym związkiem o działaniu antyestrogennym (antagonista receptora estrogenowego) stosowanym w leczeniu nowotworów hormonozależnych np. raka sutka, często nadużywany w dopingowaniu sportowym.
- L. – jest niesteroidowym inhibitorem aromatazy hamującym syntezę estrogenów, jest stosowany u kobiet w leczeniu raka sutka, dodatkowo jest często nadużywany w celach nie medycznych w dopingowaniu sportowym;
- C. – lek o działaniu rozszerzającym oskrzela, stosowany w astmie oskrzelowej, dodatkowo jest często nadużywany w celach nie medycznych w dopingowaniu sportowym (przyspiesza przyrost tkanki mięśniowej);
- F.- syntetyczny inhibitor wewnątrz komórkowej 5 α – reduktazy steroidowej powodującej przemianę testosteronu do dihydrotestosteronu, stosowany u mężczyzn w terapii łagodnego przerostu gruczołu krokowego oraz we wczesnym stadium łysienia typu męskiego. Przeciwwskazania do stosowania: nadwrażliwość na lek oraz niewydolność wątroby;
- Kofeina jest alkaloidem o działaniu pobudzającym ośrodkowy układ nerwowy – zwiększenie aktywności psychicznej, pobudzenie ośrodka naczynioruchowego oraz oddechowego. Kofeina jest stosowana w stanach wyczerpania fizycznego i umysłowego, jak również w migrenie, zespołach bólowych i astenii. Jest również składnikiem napojów typu kawa czy herbata. Do działań niepożądanych, czy też następstw przedawkowania kofeiny należy zaliczyć: bóle głowy, bezsenność, dekoncentrację, drżenia mięśniowe, zaburzenia rytmu serca, drażliwość, reakcje alergiczne, zaburzenia żołądkowo-jelitowe.

- Przebadane preparaty zawierające substancje czynne, powinny być stosowane pod ścisłą kontrolą lekarską, a wydawane tylko i wyłącznie na receptę lekarską !

Również biegli sędziwi R. B. i W. D. dokonali analizy dostarczonych leków i w ekspertyzie Nr 4/01/11 z dnia 30.01.2011 z zakresu fizykochemii i medycyny sądowej stwierdzili:

Na podstawie przeprowadzonych badań fizykochemicznych stwierdzono:

1. dostarczone do badań tabletki o nazwach (...) (...)", (...) posiadają cechy zarówno fizyczne takie jak wymiary oraz wagę jak również skład chemiczny różniący się od odpowiadających parametrów tabletek pochodzących z legalnego obrotu farmaceutycznego, stanowiących dla biegłych materiał porównawczy. Również opakowania tych preparatów różnią się od opakowań preparatów zakupionych w (...). Świadczy to, że tabletki te są tzw. „podróbkami” odpowiednich leków.

2. stwierdzone różnice w składzie chemicznym dostarczonego materiału dowodowego względem oryginalnych tabletek polegają na:

- na zaniżaniu o około 45-50% zawartości substancji czynnych w stosunku do preparatów oryginalnych - dotyczy to głównie preparatów o nazwie (...) - ślady nr I.2 III.6, IV.1, V.1 oraz preparatu o nazwie (...) - ślad nr III.3

- zawyżaniu o około 125-140% zawartości substancji czynnych w stosunku do opisu na opakowaniach - dotyczy to preparatów o nazwie (...) - ślady nr III.5a i III.5b, jak również preparatu o nazwie (...) - ślad nr III.7

- na zmianie składu chemicznego niektórych tabletek w stosunku do składu chemicznego tabletek oryginalnych o odpowiadającej nazwie, poprzez wprowadzenie innej substancji o podobnym działaniu. Dotyczy to tabletek o nazwie L. (ślady nr II.1 i III.2), które w składzie powinny posiadać substancję czynną o nazwie (...), a posiadają substancję czynną o nazwie (...). Zmiana tego składu może być nieodczuwalna przez osoby zażywające ten preparat.

3. ze względu na fakt że preparat o nazwie (...) zarówno w żelu jak i w tabletkach oraz w gumie do żucia, jak również preparaty o nazwie (...) i (...) nie są dopuszczone do obrotu na polskim rynku farmaceutycznym, nie można ustalić czy ich skład odpowiada składowi oryginalnemu. Porównując wyniki analiz preparatu K. (...) mg, który wg opisu na opakowaniu powinien zawierać 100 mg (...), z analogicznym preparatem (...) o zawartości 100 mg (...) można stwierdzić, że zawartość substancji czynnej w postaci (...), w dostarczonych do badań tabletkach o nazwie (...) podlega wahaniom i zawiera się w granicach od ok. 60% do 135% w stosunku do zawartości substancji aktywnej w tabletkce oryginalnej (...) o analogicznej dawce (...).

4. wszystkie badane preparaty farmaceutyczne w postaci (...), oraz (...), są dopuszczone do legalnego obrotu na rynku polskim. Preparaty te dostępne pozostają w legalnym obrocie tylko i wyłącznie „na receptę” lekarską. W ulotkach znajdujących się w oryginalnych opakowaniach leków znajduje się szereg przeciwwskazań w ich stosowaniu, związanych m.in. ze stanem zdrowia osoby przyjmującej dany preparat. Stwierdzić z medyczno-sądowego punktu widzenia należy, że równie ważnymi, co przeciwwskazania, pozostają wskazania do stosowania danego preparatu. W związku z powyższym należy stwierdzić, że ich stosowanie bez ustalenia wskazań i ustalenia (rozważenia) przeciwwskazań przez lekarza, może spowodować zagrożenia dla zdrowia lub życia osób zażywających takie preparaty.

5. również samowolne stosowanie preparatów o innych nazwach, zawierających substancje czynne w postaci (...), wardenafil oraz tadalafilu, bez wiedzy (ustalenia wskazań i przeciwwskazań) lekarza, może spowodować zagrożenia dla zdrowia lub życia osób zażywających takie preparaty.

6. preparaty o nazwie (...), zarówno w żelu jak i w tabletkach oraz w gumie do żucia, jak również preparaty o nazwie (...) i (...), nie są dopuszczone do obrotu na polskim rynku farmaceutycznym.

Podkreślić należy, że w Polsce obrót lekami jest ściśle regulowany i występują dokładne reguły dopuszczenia poszczególnych leków do stosowania na terenie Polski z podkreśleniem, że wszystkie leki sprzedawane w Polsce

muszą być zaopatrzone w ulotkę określającą lek, jego skład farmakologiczny, oraz skutki i działanie uboczne leku. Środki farmakologiczne, którymi obracali oskarżeni były w zakresie większości leków na potencję podrobione a co do pozostałych leków z uwagi na ich nie dopuszczenie do obrotu na terenie Polski trudno było stwierdzić jaki powinny mieć oryginalny skład. Leki nie dopuszczone do obrotu na terenie Polski nie mogą być sprzedawane jako środki farmakologiczne gdyż nie wiadomo jakie wywołują skutki i jaki jest ich aparat działania.

Ale leki, które biegli w swoich precyzyjnych opiniach opisali jako nie spełniające warunków jakości stanowiły zagrożenie dla życia i zdrowia wielu ludzi gdyż były to leki, które powinny być wydawane przez lekarzy na receptę i w każdej indywidualnej decyzji lekarz powinien przeprowadzić wywiad z pacjentem, ustalić czy lek ten nie wywołuje negatywnych skutków, uzależnionych od aktualnego stanu zdrowia pacjenta i decydować o wielkości dawki i sposobie pobierania leków. W przypadku leków sfalszowanych lub takich które nie zostały dopuszczone na teren Polski, trudno byłoby lekarzowi zaordynować prawidłowy lek gdyż nawet nie znany był dokładnie skład takiego środka i jakie może on wywoływać skutki uboczne.

Z zeznań świadka E. R. (k.6046-6047 tom XXIX) wynika, że w kilku przypadkach stosowanie leków na potencję nieoryginalnych stwierdzono przypadki śmiertelne poza Polską, co potwierdza jedynie, że zażywanie leków o nie znanym składzie szczególnie ilości substancji czynnej może powodować bardzo poważne skutki dla życia pacjenta.

Prawidłowo Sąd I instancji odczytał zeznania świadków zawnioskowanych przez Prokuratora na podstawie art. 333 § 2 kpk z powodów podanych w uzasadnieniu ale także wskazać należy, że wprawdzie obrońca oskarżonego M. S. początkowo domagał się wezwania wszystkich świadków i bezpośredniego ich przesłuchania, to jednakże na rozprawie w dniu 11.09.2012 (k.7259 tom XXXV) obrońca ten cofnął wniosek o odczytanie i wniósł o ich ujawnienie zeznań bez odczytywania. Również oskarżony M. S. na rozprawie w dniu 25.09.2012 (k.7319 tom XXXV) potwierdził takie stanowisko obrońcy podnosząc, że „wyraził zgodę na ujawnienie treści zeznań świadków, ponieważ właśnie postępowania nie zamierza przedłużyć”.

Słusznie również Sąd I instancji oddalił wniosek dowodowy obrońcy oskarżonego M. S. o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych z zakresu farmacji i medycyny sądowej celem ustalenia czy produkty ewentualnie dostarczane przez oskarżonego powodowały realne zagrożenie dla życia i zdrowia osób je zażywających, z uwagi na niemożliwość jego przeprowadzenia gdyż zakupione środki farmakologiczne przez poszczególne osoby zostały już zażyte i nie da się odtworzyć jaki był to środek i jaki miał skład w tym zawartość substancji czynnej.

Niemożliwe jest także ażeby narazić tych konkretnych pacjentów celem przeprowadzenia eksperymentu z podaniem kolejnego leku i analizowanie skutków jaki lek wywołuje w konkretnym przypadku.

W przepisie art. 165 § 1 ustawodawca wskazał na znamię "sprowadza niebezpieczeństwo" i w tej sprawie wprowadzanie leków podrobionych stanowiło niebezpieczeństwo dla osób je zażywających i to niezależnie od konkretnego skutku w każdym indywidualnym przypadku.

Ocena dowodów dokonana przez Sąd I instancji a dotycząca wprowadzenia do obrotu przez oskarżonych M. S. i K. B. leków i sterydów jest przekonywująca i potwierdza analizę zebranych dowodów wskazującą na wzajemne powiązania oskarżonych.

Jedynie Sąd Apelacyjny zmienił opisy czynów wobec oskarżonego M. S. w pkt. 3 wyroku, wobec oskarżonego K. B. w pkt. 11 wyroku i wobec oskarżonego D. R. w pkt. 20 wyroku poprzez uszczegółowienie, że tylko środki farmaceutyczne, które podlegały analizie ze strony biegłych i którzy ustalili, że te środki przy spożywaniu sprowadzają niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia, mogą być opisane w zarzucie jako nie odpowiadające obowiązującym warunkom jakości, sprowadzając tym samym niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia wielu osób (k.5154). Pozostałe środki farmaceutyczne oskarżeni wprowadzili do obrotu, które nie zostały dopuszczone do obrotu na terenie RP.

Na podstawie przeprowadzonych badań fizykochemicznych stwierdzono:

4. dostarczone do badań tabletki o nazwach „(...) (...), (...) posiadają cechy zarówno fizyczne jak wymiary oraz wagę jak również skład chemiczny różniący się od odpowiadających parametrów tabletek pochodzących z legalnego obrotu farmaceutycznego, stanowiących dla biegłych materiał porównawczy. Również opakowania tych preparatów różnią się od opakowań preparatów zakupionych w (...). Świadczy to, że tabletki te są tzw. „podróbkami” odpowiednich leków.

5. stwierdzone różnice w składzie chemicznym dostarczonego materiału dowodowego względem oryginalnych tabletek polegają na:

- na zaniżaniu o około 45-50% zawartości substancji czynnych w stosunku do preparatów oryginalnych – dotyczy to głównie preparatów o nazwie (...) – ślady nr I.2 III.6, IV.1, V.1 oraz preparatu o nazwie (...) – ślad Nr III.3

- zawiązaniu o około 125-140 % zawartości substancji czynnych w stosunku do opisu na opakowaniach – dotyczy to preparatów o nazwie (...) – ślady nr III.5a i III.5b, jak również preparatu o nazwie (...) – ślad nr III.7

- na zmianie składu chemicznego niektórych tabletek w stosunku do składu chemicznego tabletek oryginalnych o odpowiadającej nazwie, poprzez wprowadzenie innej substancji o podobnym działaniu. Dotyczy to tabletek o nazwie L. (ślady nr II.1 i III.2), które w składzie powinny posiadać substancję czynną o nazwie wardenafil, a posiadają substancję czynną o nazwie sildenafil. Zmiana tego składu może być nieodczuwalna przez osoby zażywające ten preparat.

3. ze względu na fakt, że preparat o nazwie (...) zarówno w żelu jak i w tabletkach oraz w gumie do żucia, jak również preparaty o nazwie (...) i (...) nie są dopuszczone do obrotu na polskim rynku farmaceutycznym, nie można ustalić czy ich skład odpowiada składowi oryginalnemu. Porównując wyniki analiz preparatu K. (...) mg, który wg opisu na opakowaniu powinien zawierać 100 mg (...), z analogicznym preparatem (...) o zawartości 100 mg (...) można stwierdzić, że zawartość substancji czynnej w postaci (...), w dostarczonych do badań tabletkach o nazwie (...) podlega wahaniom i zawiera się w granicach od około 60% do 135% w stosunku do zawartości substancji aktywnej w tabletkce oryginalnej (...) o analogicznej dawce (...).

4. wszystkie badane preparaty farmaceutyczne w postaci (...) i (...) oraz (...), są dopuszczone do legalnego obrotu na rynku polskim. Preparaty te dostępne pozostają w legalnym obrocie tylko i wyłącznie „na receptę” lekarską. W ulotkach znajdujących się w oryginalnych opakowaniach leków znajduje się szereg przeciwwskazań w ich stosowaniu, związanych m.in. ze stanem zdrowia osoby przyjmującej dany preparat. Stwierdzić z medyczno-sądowego punktu widzenia należy, że równie ważnymi, co przeciwwskazania, pozostają wskazania do stosowania danego preparatu. W związku z powyższym należy stwierdzić, że ich stosowanie bez ustalenia wskazań i ustalenia (rozważenia) przeciwwskazań przez lekarza, może spowodować zagrożenia dla zdrowia lub życia osób zażywających takie preparaty.

5. również samowolne stosowanie preparatów o innych nazwach, zawierających substancje czynne w postaci (...), wardenafil oraz tadalafilu, bez wiedzy (ustalenia wskazań i przeciwwskazań) lekarza, może spowodować zagrożenia dla zdrowia lub życia osób zażywających takie preparaty.

6. preparaty o nazwie (...), zarówno w żelu jak i w tabletkach oraz w gumie do żucia, jak również preparaty o nazwie (...) i (...) nie są dopuszczone do obrotu na polskim rynku farmaceutycznym.

Powyżej przytoczona opinia biegłych jest racjonalna, wydana z najlepszą wiedzą tych biegłych i dla Sądu jest przekonująca, logiczna i stanowi podstawę ustaleń faktycznych.

W zakresie apelacji obrońcy oskarżonego D. R. podkreślić należy, że ten oskarżony wprowadzał do obrotu środki farmakologiczne w dużej ilości, współdziałając z oskarżonym K. B. i M. wiedząc, że pochodzenie tych leków jest nielegalne a sprzedawał te środki bez jakichkolwiek ulotek wskazujących na działanie i skutki uboczne.

Oskarżony D. R. działał z zamiarem bezpośrednim i jego celem było uzyskanie znacznego zysku finansowego.

Odnosząc się do apelacji obrońcy oskarżonego M. S. w zakresie zarzutów dotyczących art. 229 § 3 kk - łapownictwa czynnego i naruszenia nietykalności cielesnej funkcjonariuszy Policji w dniu 17 grudnia 2009r. to ustalenia Sądu

I instancji w tej części zasługują na pełną aprobatę, poprzedzone zostały drobiazgową analizą dowodów z zeznań świadków D. P., Ł. B., M. T. (2) i I. D. i ocena tych dowodów była wszechstronna dokonana na wzajemnym powiązaniu i odpowiada treści art. 7 kpk.

Sąd Apelacyjny zgadza się z taką oceną zeznań tych świadków gdyż zeznania są jednolite, konsekwentne, wzajemnie się uzupełniają i posiadają walor prawdziwości a w zakresie uszkodzeń ciała potwierdzone są opiniami biegłych medycyny sądowej.

Zauważyć należy, że w mieszkaniu przy ul. (...) w toku przeszukania ujawniono nie tylko znaczne ilości medykamentów, sprzęt elektroniczny, telefony komórkowe ale także znaczną kwotę pieniędzy w ilości 79.100 zł w banknotach 100 złotych przechowywanych w kartonie.

Dla zatrzymanego oskarżonego M. S. było oczywiste, że jego nielegalny interes prowadzony na szeroką skalę i przynoszący jemu znaczne korzyści majątkowe został odkryty i propozycja obiecania udzielenia korzyści majątkowej mieściła się w logice i rzeczywistości prowadzonego przeszukania.

Również zachowanie oskarżonego i podjęta próba uwolnienia się a następnie szarpanie, kopanie zatrzymujących go policjantów i spowodowanie obrażeń wypełniało znamiona przestępstw z art. 222 § 1 i 224 § 3 kk.

Rodzaj doznanych obrażeń przez I. D. i D. P. odpowiada kwalifikacji odpowiednio art. 157 § 1 kk i 157 § 2 kk.

Wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżonego M. S. momentem dokonania przekupstwa czynnego w wypadku, gdy wręczający posługują się obietnicą udzielenia korzyści majątkowej, jest chwila, gdy oświadczenie gotowości udzielenia takiej korzyści dojdzie do osoby pełniącej funkcję publiczną, niezależnie od tego, czy zostanie ona przyjęta czy też odrzucona. Przekupstwo jest bowiem przestępstwem bezskutkowym, a zatem jego dokonanie następuje w chwili realizacji znamion czynnościowych.

Także nie można zgodzić się z twierdzeniami obrońcy o konieczności zastosowania art. 91 kk co do czynów opisanych w punktach 6 i 7 wyroku, gdyż warunkiem kwalifikowania przestępstw, jako popełnionych w ciągu przewidzianym w art. 91 § 1 kk jest identyczność kwalifikacji prawnej każdego z nich a kwalifikacja prawna wobec pokrzywdzonych I. D. i D. P. jest różna i odpowiada art. 157 § 1 kk i 157 § 2 kk.

Przyjęte kwalifikacje prawne i wymiar kar wobec oskarżonych M. S., D. R. są prawidłowe i Sąd Apelacyjny dokonując zmiany w opisach czynów w punktach 3 i 20 wymierzył karę w takiej samej wysokości jak Sąd I instancji, jedynie wobec oskarżonego K. B. słusznie obrońca podniósł rażąca surowość orzeczonej kary w punkcie 11 wyroku.

Jeżeli uwzględni się wysokość orzeczonych kar jednostkowych za to przestępstwo popełnione wspólnie z oskarżonym M. S. i pozostałymi oskarżonymi i wymierzone kary jednostkowe, to istotnie czasokres działania oskarżonego K. B. w stosunku do M. S. był znacznie krótszy co winno mieć odzwierciedlenie w wysokości orzeczonych kar i dlatego Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w zakresie wymiaru kary wobec oskarżonego K. B. w pkt 11 wyroku i wymierzył karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 300 stawek dziennych po 200 zł każda.

Ta zmiana spowodowała konieczność uchylecia orzeczonej kary łącznej i wymierzenia nowej kary łącznej przy zastosowaniu zasady absorpcji w wysokości 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 300 stawek dziennych po 200 zł każda.

Sąd nie miał podstaw do zastosowania warunkowego zawieszenia tej kary z uwagi na długotrwałość przestępczego działania i wysoki stopień szkodliwości

takich przestępstw.

Wysokość orzeczonych kar wobec oskarżonych M. S., K. B. (pkt 10 wyroku) i D. R. nie budziły wątpliwości wskazując, że wobec M. S. jego działalność obrotu lekami i sterydami miała charakter masowy i prowadzona była na wielką

skale z podkreśleniem, że pomimo prowadzonego postępowania i ujawnienia w dniu 17.12.2009r. w obecności oskarżonego dużej ilości nielegalnych leków, ten oskarżony nie zmienił swojego przestępczego działania i nadal prowadził nielegalny obrót środkami farmaceutycznymi nie licząc się z konsekwencjami i wykazując całkowite lekceważenie dla porządku prawnego.

Wymiar kary łącznej wobec oskarżonego M. S. – 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, grzywna w wysokości 400 stawek po 200 zł każda jest karą odpowiednią, sprawiedliwą i uwzględnia fakt, że oskarżony nie tylko wprowadził do obrotu nielegalne środki farmaceutyczne ale także dopuścił się łapownictwa i przestępstw przeciwko działaniu instytucji państwowych – Policji.

Pozostałe rozstrzygnięcia Sądu I instancji zasługują na aprobatę. Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w punktach 3, 11, 20 zmieniając opisy czynów i wymierzył niższą karę pozbawienia wolności dla oskarżonego K. B. a także wymierzył nową karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 4 miesięcy. W pozostałym zakresie wyrok należało utrzymać w mocy.

Nadto należało zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. K. kwotę 738 zł (w tym 23% VAT) – tytułem udziału obrońcy z urzędu w toku postępowania odwoławczego.

Kosztami postępowania odwoławczego należało obciążyć po 1/3 oskarżonych M. S., K. B., D. R. i wymierzyć opłaty za drugą instancję: M. S. w kwocie 16.400 zł, D. R. w kwocie 1.180 zł a oskarżonemu K. B. w kwocie 12.180 zł za obie instancje.

Mariusz Tomaszewski Przemysław Grajzer Ewa Sikorska-Krysztafkiewicz

N.M)